
Fra: skriBENT [<mailto:skribent@dahljensen.info>]
Sendt: 30. maj 2007 12:02
Sendt til: Folketingets Oplysning
Samtale: Brev til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Emne: Brev til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik

Til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik

Jeg sender her på vegne af "Initiativgruppen til støtte for afviste irakiske asylansøgere" et brev, som vi i dag har sendt til integrationsminister Rikke Hvilshøj med vores kommentarer til ministerens svar på en hændelse den 16. april i år.

Jeg vilsærligt vil fremhæve vores kritik af den aftale, der ligger til grund for lovforslag L 218, da vi frygter, at det vil gøre afviste irakiske asylansøgere til oplagte mål for kidnappingsaktioner, hvis de rejser til Irak.

Yderligere oplysninger findes på hjemmesiden www.afvisteirakere.dk

De venligste hilsner

Bent Dahl Jensen

København den 30. maj 2007

Kære Rikke Hvilshøj

Tak for dine svar af henholdsvis 19. april og 10. maj 2007 på vores e-mail af 16. april 2007, hvor vi opfordrede til, "at de afviste irakiske asylansøgere nu får en opholdstilladelse, som anbefalet af UNHCR, så disse mennesker kan få en meningsfyldt tilværelse med mulighed for at arbejde og uddanne sig uden for asylcentre, som ikke er beregnet til langvarige ophold". Vi sender her vore kommentarer til dine to svar.

1) Du rejser i svaret af 19. april 2007 spørgsmålet om, hvad der skal ske med de familier, der ikke vil rejse hjem, efter at de har fået afslag på asyl i Danmark, og du skriver: "Det kan jo ikke være rigtigt, at en afvist asylansøger blot kan ignorere et afslag på asyl og så alligevel få opholdstilladelse." Du henviser videre til "asylsystemets integritet" og "almindelige principper om at behandle asylansøgere ens".

Hertil vil vi anføre, at der ifølge udlændingeloven er muligheder for at give humanitær opholdstilladelse og andre former for midlertidig opholdstilladelse under forskellige forhold, ligesom der tidligere er indført særlige bestemmelser for at give bestemte grupper af flygtninge midlertidig beskyttelse i en situation, hvor deres hjemland var præget af borgerkrig og manglende sikkerhed.

Derfor vil det være helt i overensstemmelse med princippet om lighed i behandlingen af asylansøgere, at man gør noget tilsvarende i dag i forhold til de afviste irakiske asylansøgere. Anbefalingerne fra FN's Flygtningehøjkommissariat (UNHCR) den 18. december 2006 er meget klare, når det gælder behovet for, at irakiske asylansøgere, der opholder sig i blandt andet Europa, sikres en midlertidig beskyttelse, indtil det igen vil være sikkert for dem at vende tilbage til deres hjemland.

I det halve år, der er gået siden, er sikkerhedssituationen blevet yderligere forværret. F.eks. taler Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) i sin trusselsvurdering fra den 9. maj 2007 om, at der nu er borgerkrig i Irak – og at "landet er præget af opløsning og udbredt kaos".

På den baggrund er det uhyre arrogant af regeringen fuldstændigt at ignorere UNHCR's anbefalinger og alene basere sin asylpolitik på et hensyn til "asylsystemets integritet", for det får nogle helt urimelige og uanstændige konsekvenser for de mennesker, det går ud over. Hvorfor skal mennesker en eller to gange om ugen, uge efter uge, måned efter måned, år efter år, melde sig hos politiet for at få stillet spørgsmålet: "Hvornår rejser du tilbage til Irak?" Det er ganske uværdigt og uanstændigt at udsætte mennesker for en sådan behandling, når de igen og igen via tv, e-mails og telefonsamtaler hører om, at slægtninge og venner i Irak er blevet dræbt, bortført, tortureret eller mistede livet ved bombeekspllosioner?

2) Du skriver videre i samme svar, at der i 2006 blev afsat 37,6 mio. kroner til at forbedre forholdene i asylcentre, bl.a. for børnefamilier, og at disse vilkårsforbedringer videreføres i 2007 og 2008. Vi anerkender indsatsen for, at alle børnefamilier vil blive tilbudt to værelser, og at ordningen med kostpenge vil blive indført i Center Sandholm. Du mener – med henvisning til disse og andre tiltag – at Danmark sikrer de afviste asylansøgere "en rimelig behandling".

Her er vi ganske uenige. Vores indtryk er, at mange afviste asylansøgere fortsat lever en meget passiv tilværelse i centrene. Uanset nuværende og kommende aktiveringstilbud har de ikke mulighed for at tage almindeligt arbejde uden for centrene. De unge, der har afsluttet den grundlæggende skoleuddannelse, har ikke mulighed for at gå i gang med en videregående uddannelse osv. Hertil kommer, at der sidder en del ældre mennesker i centrene, som primært har brug for en rolig tilværelse uden den usikkerhed og stressfremkaldende forhold, tilværelsen i et asylcenter byder dem. Generelt har alle brug for som minimum at blive garanteret en midlertidig beskyttelse, så de ikke skal leve i en konstant frygt for at blive sendt tilbage til deres krigshærgede hjemland. Disse psykiske belastninger bidrager på ingen måde til, at de bliver bedre rustet til, når sikkerheden forhåbentlig en dag er genetableret, at vende tilbage til deres hjemland.

3) Du nævner i samme forbindelse, at der af de 37,6 mio. kroner, der blev afsat i 2006, også skal bruges penge "til støtte for hjemvendte asylansøgere i hjemlandet".

En del af disse penge blev brugt til at invitere nogle få afviste irakiske asylansøgere med på en rejse til Nordirak i slutningen af januar og begyndelsen af februar i år for at se på mulighederne for at rejse tilbage til deres hjemland.

Denne rejse er en af de foranstaltninger, der er foretaget i det seneste års tid for at få de afviste irakiske asylansøgere til at rejse tilbage til Irak. Det seneste tiltag er den aftale du og regeringspartierne indgik den 11. maj med Dansk Folkeparti med tilbud om praktikpladser til afviste asylansøgere, der samtidig vil skrive under på, at de efter seks-ni måneders praktik vil rejse frivilligt tilbage til Irak, og ved afrejsen kan de få en økonomisk ydelse på 30.000 kroner pr. voksen og 15.000 kroner pr. barn. Aftalen er udmøntet i lovforslag L 218, der blev fremsat den 16. maj, der i denne uge skal til 2. og 3. behandling i Folketinget.

Vi finder aftalen fuldstændig ubrugelig og urealistisk. Det virker til, at den er indgået helt uden fornemmelse af, hvad der foregår i Irak. Af 2007-rapporten fra den amerikanske kommission for religionsfrihed, USCIRF, slås det nok engang fast, at forholdene i Irak forværres dagligt. Ifølge rapporten er op mod halvdelen af kristne og andre religiøse minoriteter flygtet til udlandet, ligesom disse grupper udgør op mod ti procent af de ca. to millioner internt fordrevne irakere. Det er også velkendt, at sunni-muslimske oprørere begår overgreb mod shia-muslimer, og at shia-militser tilsvarende angriber og fordriver sunni-muslimer. Og Forsvarets Efterretningstjeneste skriver den 9. maj, at situationen i Irak "har udviklet sig til borgerkrig, hvor irakerne kæmper om territorier, ressourcer og politisk magt, og landet er præget af opløsning og udbredt kaos."

På den baggrund er det os ubegribeligt, hvorfor I i regeringen stædigt fastholder, at der kun er én vej for de afviste irakiske asylansøgere: Tilbage til Irak! Lyt dog til anbefalingerne fra UNHCR, der i december 2006 slog til lyd for, at irakere, der ikke er berettiget til asyl, sikres en anden form for midlertidig beskyttelse.

Irakerne har ikke brug for endnu et tilbagesendelsestilbud. Det er helt malplaceret i den givne situation. Denne gang er der ganske vist skruet op for lokkemidlerne med beløb på henholdsvis 30.000 og 15.000 kroner. Men vi ved, at nogle af dem, der er rejst tilbage i de

forløbne måneder – uden tilskud i den størrelsesorden – er blevet kidnappet, og deres pårørende har måttet skaffe femcifrede dollarbeløb for at udrede den forlangte løsesum. Hvis det aktuelle lovforslag bliver vedtaget, vil tilbagesendte irakere i endnu højere grad blive oplagte mål for kidnappingsaktioner. Hvis en familie vender tilbage med f.eks. 90.000 kroner på lommen (to voksne med to børn), vil det være fristende for en af ekstremistiske grupper i Irak at kidnappe et af familiemedlemmerne – og den vil kunne forlange en højere løsesum end normalt for at frigive offeret. Derfor vil dit lovforslag være guf for irakiske militser og oprørsgrupper.

Det er ikke det, der er brug for her og nu. Tværtimod er der brug for, at irakerne får sikkerhed for, at de ikke sendes tilbage, før de irakiske myndigheder kan garantere deres sikkerhed i hjemlandet. Så de kan påbegynde et liv, hvor dagens begivenheder ikke konstant står i skyggen af frygten for morgendagen. Der er brug for, at få de irakiske asylansøgere ud af de asylcentre, hvor de har boet i gennemsnit fem år. De skal sikres mulighed for at skabe et liv for sig selv. Vi hæfter os bl.a. ved, at de afviste irakiske asylansøgere i aftalen skal blive boende i asylcentre. Asylcentre er ikke et sted for længerevarende ophold. De afviste asylansøgere skal have mulighed for at leve et normalt familieliv. Et liv med mening, med et hjem og med muligheden for at arbejde og uddanne sig.

Derfor kan vi kun anbefale, at du dropper lovforslag L 218 og i stedet for giver de afviste irakiske asylansøgere en midlertidig opholdstilladelse, så de får mulighed for at arbejde og uddanne sig og deres børn sikres en skolegang, der er fuldstændigt på højde med folkeskolen, indtil det bliver sikkert at vende tilbage til deres hjemland.

4) I svaret af 10. maj 2007 forklarer du, hvordan asylproceduren er, og du skriver, at du ”ikke har nogen kompetence i asylsager”, og du påpeger videre, ”at afgørelser om asyl træffes af Flygtningenævnet, som er et uafhængigt, domstolslignende organ, og som består af dommere og eksperter. Ved at have en uafhængig instans til at træffe disse afgørelser sikres det, at afgørelser om asyl ikke bliver en politisk beslutning.”

Vi er ikke enige i dine påstande om Flygtningenævnets uafhængighed. Her skal kun nævnes den omstændighed, at en tredjedel af Flygtningenævnets medlemmer vælges efter indstilling af dig i din egenskab af integrationsminister, og de skal tilmed arbejde i Integrationsministeriet, dog må de ikke være ansat i Flygtningenævnets sekretariat. De er givetvis eksperter på området, men de kan ikke siges at være uafhængige.

Du har ret i, at det er Flygtningenævnet, der som sidste instans afgør asylsager, og derfor bliver den konkrete afgørelse ikke en politisk beslutning. Men du skylder også at nævne, at det er Folketinget, der vedtager de rammer, Flygtningenævnet skal arbejde ud fra. Det er dit parti, der sammen med K og DF har strammet grundlaget for at give asyl, så det i dag er langt vanskeligere at få asyl, end det var før stramningerne trådte i kraft i sommeren 2002. Det er et politisk flertal i Folketinget og ikke Flygtningenævnet, der eksempelvis har afskaffet de facto-bestemmelsen, og det ligger uden for Flygtningenævnets kompetence at afgøre, om en afvist asylansøger skal have en anden form for opholdstilladelse i landet. Derfor er det til syvende og sidst en politisk beslutning, om irakerne skal have en eller anden form for midlertidig opholdstilladelse, når de generelle forhold i Irak beskrives med ord som ”borgerkrig”, ”præget af opløsning” og ”udbredt kaos”. Spørgsmålet er blot, om den politiske vilje er til stede? Er der i regeringspartierne vilje til at hjælpe en gruppe mennesker, der ifølge UNHCR bør have beskyttelse her i landet? Det er det spørgsmål, du og dine partifæller må forholde jer til – og det kan ikke tørres af ved at henvise til Flygtningenævnet, for det afgør alene asylsager, men ikke de forskellige former for midlertidig og humanitær opholdstilladelse, der ellers kan komme på tale.

Med venlig hilsen

På vegne af ”Initiativgruppen til støtte for afviste irakiske asylansøgere”

Thyge Enevoldsen, sognepræst, pressekontakt, mobil: 30 59 51 57 - mail: ten@km.dk

Ruben Engelhardt, folkeskolelærer, koordinator, mobil: 28 72 12 64

Mette Bergenser, studerende, presse mv., mobil: 22 47 96 27

Bent Dahl Jensen, journalist, presse mv., mobil: 22 54 74 12 - mail: skribent@dahljensen.info